

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

B606 25/02

Nr 16602.

Kl. 63 d 6.

Juljusz Kubiczek
(Łódź, Polska).

Dzielona obręcz do kół samochodowych.

Zgłoszono 10 stycznia 1929 r.

Udzielono 22 czerwca 1932 r.

Dotychczas używane obręcze samochodowe mają tę niedogodność, że zakładanie na nie opon jest uciążliwe, przyczem opony te muszą być ściśle dopasowane do obręczy, gdyż inaczej, przy oponie ciśniejszej, założenie jej jest albo zupełnie niemożliwe, albo też bardzo trudne i uciążliwe. Obręcz stanowiąca przedmiot niniejszego wynalazku usuwa te trudności, umożliwiając założenie na obręcz nawet za ciasnej opony. Obręcz ta przedstawiona jest na rysunku na fig. 1 w widoku na zamek od wewnątrz, na fig. 2 w widoku z boku od strony ściągacza, a na fig. 3 w widoku na zamek od zewnątrz.

Obręcz sporządzona z fasonowej sprężystej taśmy stalowej a , stosowanej w obręczach obecnie używanych, składa się zasadniczo z dwóch części a i a_1 . Część a_1 połączona jest z jednej strony przegubem b z

częścią a , na drugim końcu natomiast posiada po obu bokach wydłużone łapki c z otworami dla śrub f , zapomocą których spina się ją z drugim końcem części a . W tym celu zaopatrzona jest część a w występy g , posiadające również otwory, odpowiadające otworom w łapkach c . Dla ułatwienia ściągania i rozciągania wyposażono obręcz w specjalny ściągacz, składający się z nakrętki rzymskiej k z dwoma odpowiednio nagwintowanymi sworzniami m , osadzonymi zapomocą przegubów s w łapkach r , przytwierdzonych do części a obręczy.

Działanie opisanego urządzenia jest następujące. Dla ściśnięcia lub rozciągnięcia obręczy zakłada się sworznie m wraz z nakrętką rzymską k zapomocą przegubów s w łapkach r , poczem pokręca się nakrętkę k w jedną lub drugą stronę, zależnie od po-

trzeby, tak, żeby można było wykręcić śrubę *f*, łączące części obręczy. Celem założenia opony ściska się obręcz po wyjęciu śrub *f* nakrętką *k* do odpowiedniej średnicy. Na tak ściśniętą obręcz wkłada się oponę bez wysiłku. Po dokonaniu tej czynności pokręca się ściągacz w stronę przeciwną, niż poprzednio, ażeby doprowadzić otwory w łapkach *c* w położenie, odpowiadające otworom w występach *g*, z którymi łączy się je zapomocą śrub *f*. Nakoniec zdejmuje się ściągacz z obręczy. Ażeby zdjąć oponę postępuje się w analogiczny sposób.

Opisana obręcz posiada tę główną zaletę, że pozwala na stosowanie ciśnień opon, które trzymają się na kole znacznie lepiej. Poza tem wielką zaletą tej obręczy jest wyposażenie w ściągacz, służący do ściskania i rozszerzania jej, skutkiem czego osiąga się znaczne ułatwienie pracy przy zakładaniu i zdejmowaniu opon.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Dzielona obręcz do kół samochodowych

ściągana i rozciągana zapomocą ściągacza złożonego z rzymskiej nakrętki i odpowiednich sworzni, znamienna tem, że składa się z dwóch części, połączonych ze sobą w jednym miejscu zapomocą stałego przegubu, a w drugim — zapomocą śrub, wkręcanych w odpowiednie występy i łapki łączonych części obręczy.

2. Dzielona obręcz według zastrz. 1, znamienna tem, że łapki względnie występy na końcach części obręczy umocowane są na odnośnych częściach na stałe i po jednym z każdej strony, przyczem zaopatrzone są na swych końcach w otwory gwintowane dla łączących je śrub.

3. Dzielona obręcz według zastrz. 1 i 2, znamienna tem, że na zewnętrznym brzegu obręczy, w pobliżu końców, na dłuższej jej części przymocowane są dwie łapki, na które zakłada się ściągacz, po jednej na każdym końcu.

Juljusz Kubiczek,
Zastępca: I. Myszczyński,
rzecznik patentowy.

FIG. 1.

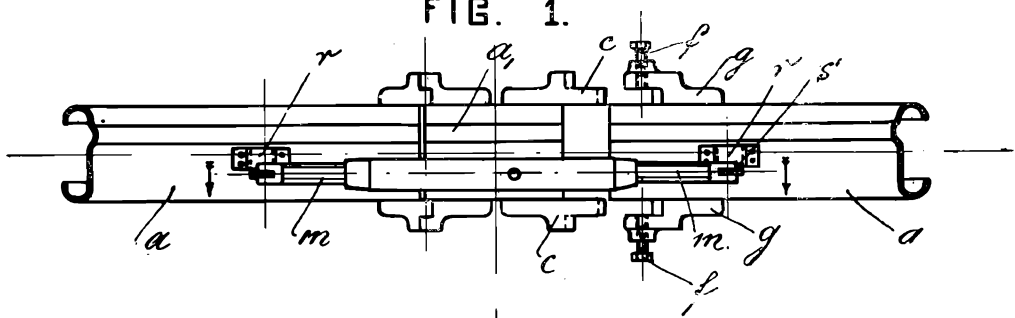

FIG. 2.

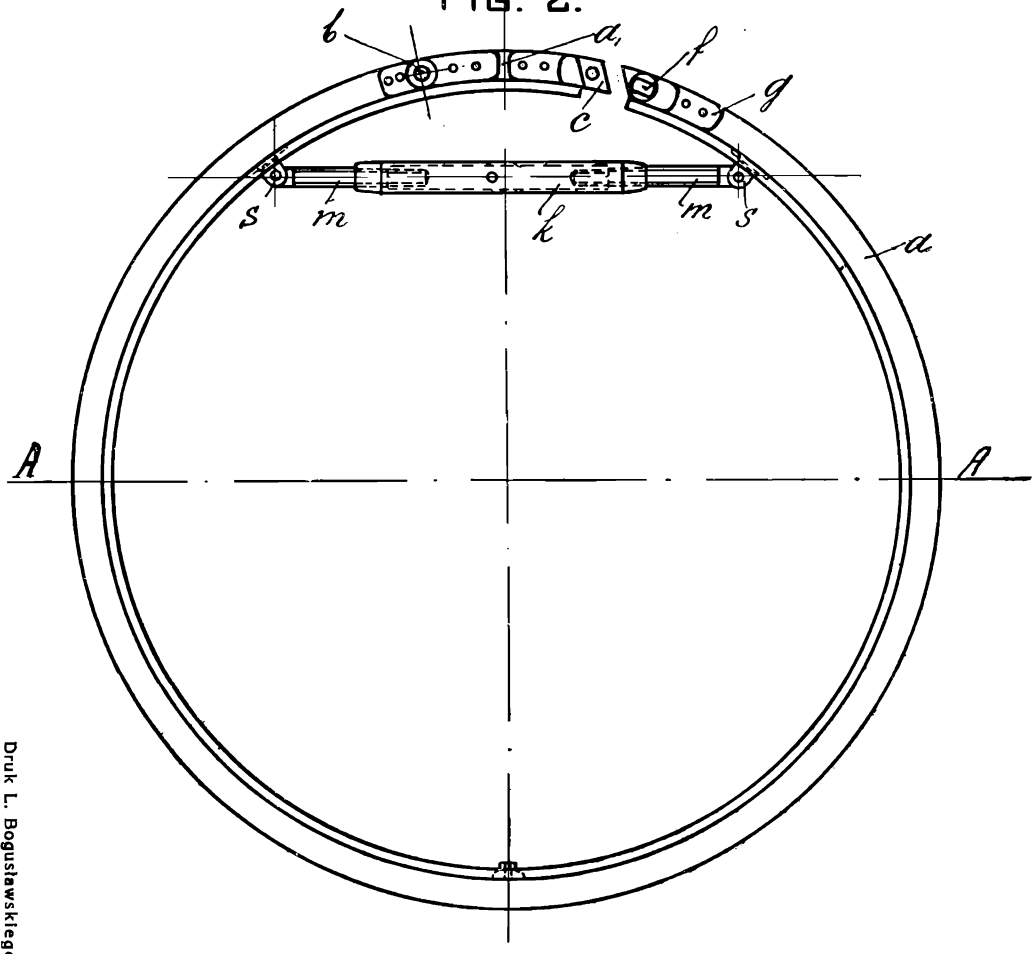

FIG. 3.

